

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: Hjälp oss att lyssna när du kallar, och att med glädje följa dig. Amen.

Temat i dag är *Kallelsen till Guds rike*. Predikotext: Luk 14:25–33:

25 Stora skaror vandrade med honom, och han vände sig om och sade till dem: 26

"Om någon kommer till mig och inte sätter mig högre än sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. 27 Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

28 Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig inte först ner och beräknar kostnaden och ser om han kan fullfölja bygget?

29 Annars, om han har lagt grunden men inte lyckas bygga färdigt, kan alla som ser det börja håna honom 30 och säga: Den mannen började bygga men lyckades inte bli färdig.

31 Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och tänka efter om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? 32 Kan han inte det, skickar han sändebud och ber om fred medan den andre ännu är långt borta. 33 På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.

Herre, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

I vår text möter vi en sträng Jesus. Han säger att vi ska beräkna kostnaderna för att vara hans lärjungar. Vi brukar kalla de tolv, som särskilt kallades av Jesus, för hans lärjungar. Men det var många fler som följde Jesus, och här är det den stora skaran som vandrade med honom han riktar sig till. De tolv har fått en särskild benämning, som skiljer dem från den stora skaran: apostlar. Ordet kommer från grekiskans *apostolos* = utsänd, sändebud (ambasadör).

Vi kan en stund tänka på några av dem som kallades till apostlar.

I Luk 5 berättas hur Jesus stod vid stranden av Gennesaret och såg två båtar och en bit ifrån

män som sköljde sina nät. De hade fiskat hela natten och inte fått någonting. Jesus bad Simon, som kallades Petrus, lägga ut en bit från land och därifrån undervisade han folket. Efter att han slutat tala sade han till Simon att lägga ut på djupet och kasta ut näten. Det var verkligen överraskande: erfarna fiskare hade arbetat hela natten och inte fått någonting, och nu kommer en landkrabba och ger råd var de ska lägga ut näten!

Det blev en överväldigande fångst. De som var med greps av bävan, också Jakob och Johannes, Sebedeus söner. Då sade Jesus några ord till Simon som var ännu mera överraskande: "Var inte rädd. Från och med nu ska du fånga människor."

Simon Petrus och bröderna Jakob och Johannes lämnade genast alltsammans och följde Jesus. Det står inget om att de skulle ha funderat: Vem ska ta hand om båtarna och näten? Vem ska försörja våra familjer?

Lite längre fram i samma kapitel sade Jesus två ord till en tullindrivare som hette Levi. En tullindrivare var en föraktad man, för han samarbetade med ockupationsmakten. Men Levi, som också hette Matteus, steg upp från sitt bord och lämnade sin kassa och följde Jesus. Han gjorde som de andra: han lydde Jesus, han gjorde precis det som han sade.

I dagens text säger Jesus: "På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger."

Kanske det här får våra tankar att snurra: om jag ska göra likadant, hur blir det då med mitt hus, min familj? Och hur ska jag göra med mitt arbete? Det måste ju finnas någon som tar över och fortsätter. Och Jesus verkligen skulle stå framför dig och säga: "Följ mig!", skulle du då bara stiga upp och gå med honom, utan att fundera på hur du ska göra med ditt hus och vem som ska betala lånet som du har tagit för det?

Nu kanske vi tänker: Så här kan väl inte Jesus mena. Och vi behöver ju inte riskera att ställas inför samma val som Petrus och Johannes och Jakob och Matteus. Jesus går inte omkring här och förväntar sig att vi ska överge det ordnade samhälle som ju ändå bygger på att vi gör de insatser som vi fått utbildning till och

som vi har kallats att sköta.

Genom tiderna har det funnits olika grupper av människor som tänkt att de måste göra så. Det finns munkordnar som skapat sin rörelse just utifrån det att de velat göra som Jesus sa: de beslöt sig att avstå från allt de ägde. Ett exempel på en sådan orden är *franciskanerorden*. De kallas gråbröder för att de klär sig i grå enkla kåpor, eller tiggarmunkar. De får inte ha någon personlig egendom. De lämnar verkligen allt när de blir munkar. Är det så vi ska göra?

Jag vill understryka två saker:

- 1) Jesus menar allvar. Det här är inget skämt. Vi ska inte ta lätt på hans kallelse att vara hans lärjungar.
- 2) Det som han efterlyser är ett sinnelag: att sätta Jesus högre än far och mor, andra familjemedlemmar och sitt eget liv.

Lag och evangelium

För att förstå Jesu ord till oss i dag behöver vi tänka på att Bibeln har två slags budskap. Den här söndagen har ett annorlunda budskap till oss än t ex julens evangelium, eller berättelserna om hur Jesus blev pinad och fastspikad på ett kors. Då handlar det om vad Gud gör. I dag talar Jesus om *vad vi ska göra*.

De här två olika typerna av lära brukar vi kalla lag och evangelium. Lagen handlar om oss och vad vi ska göra. När Jesus talar om att följa honom handlar det just om vad vi ska göra. Det är alltså lag. Och det är en lag som skärper till så hårt, att vi inser att vi inte klarar av att göra allt det som han befäller. För det gäller hjärtats inställning, inte bara någon enstaka sak vi gör.

Då Jesus talar sin stränga lag till oss blir vi sorgsna. Det här är ju för svårt! Hur skulle jag kunna avstå från mitt hem eller mina ägodelar och bara gå och följa Jesus?

Vid ett annat tillfälle (Luk 18:18ff) kom en rik man och frågade Jesus: "Gode Mästare! Vad ska jag göra för att få evigt liv?" Jesus sade: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud. Buden kan du: Du inte begå äktenskapsbrott. Du ska inte mörda. Du ska inte

stjåla. Du ska inte vittna falskt. Hedra din far och mor." Mannen sade: "Allt det har jag hållit sedan jag var ung."

Här handlar det om en man som verkligen bemödar sig om att göra Guds vilja. Han vill vara rättsinnig och from. Det verkar vara så att han förväntar sig beröm av Jesus inför alla dem som hörde dem. Men Jesus genomskådar honom. Och det gör han alltid. Han vet allt som vi tänker och vad som är den egentliga orsaken till att vi pratar som vi gör. Han sa: "Ett fattas fortfarande för dig. Sälj allt du äger och dela ut till de fattiga. Då kommer du att ha en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig."

Gjorde mannen så som Jesus sa? Nej, han blev djupt bedrövad, för han var mycket rik. Och då sa Jesus att det är svårt för den som har pengar att komma in i Guds rike. Ja det är rentav lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.

Tänk själv: en nål är väldigt liten. Kanske du har försökt trä in en tråd genom det lilla nålsögat. Då vet du hur omöjligt det är att en kamel skulle kunna komma in genom det. Det var därför som lärjungarna då frågade: "Vem kan då bli frälst?" De insåg nog att det inte går att få in en kamel genom ett nålsöga.

Det är så här Guds heliga lag drabbar oss. Vi blir sorgsna. Hur ska jag klara det här? För kraven är så stora. Lagen kräver faktiskt det som är omöjligt: att vi ska vara fullkomliga, som vår himmelske Far är fullkomlig.

Men här finns en förunderlig lösning: Jesus berättade att det faktiskt går att bli frälst, trots att Guds lag är så sträng. "*Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud.*"

Det är också omöjligt att i egen kraft göra det som Jesus säger: "Om någon kommer till mig och inte sätter mig högre än sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge."

Ordagrant står det faktiskt "hatar sin far och sin mor". Men innebörden av ordet är "att sätta i andra hand". 1 Mos 29:31: "Gud såg att Lea inte var älskad." Man kan inte läsa det så att Jakob hatade Lea, men hon sattes i andra

hand. Så ska vi också förstå det här. Jesus ska komma först. Och det är inget som passar vår köttsliga natur. Vi har det mest kärt som vi har omkring oss, vår familj, vårt eget liv.

Om vi tänker att det är genom något vi gör som vi ska komma in i himlen så står vi inför något som är omöjligt. Om vi än skulle överge alla våra ägodelar, vårt hus, vår bil, våra lek-saker, så hjälper det oss inte att komma in i himlen. Det finns en sak som hindrar: det är vår synd. För det hjälper inte att göra en yttre sak bra, vi måste vara goda. Goda som Gud själv. Heliga, helt rena, utan synd.

Det här är ju omöjligt! För vi har i oss en benägenhet att göra emot Gud, och vi tänker först på oss själva. Och en sådan syndig lust får vi inte ha om vi ska komma till himlen.

Men för Gud är det möjligt. Och det är möjligt tack vare att Jesus själv gjort allt fullkomligt för oss. Han blev en människa som vi, men han var utan synd. Nu ska vi alltså vända våra blickar mot honom, för att se hur han gjorde det som vi inte klarar av att göra. Det är det som vi kallar *evangelium*, ett gott budskap. Det är det andra slaget av budskap som Bibeln lär oss. Det som vi försöker själva handlar om *lag*. Evangelium säger oss vad Gud har gjort genom Jesus.

Jesus måste göra två saker. Det ena var att han uppfyllde lagen. Han lämnade himlen och blev en av oss. Han avstod från att använda sig av de rikedomar han hade som Guds Son, den himmelske prinsen, och han blev verkligen fattig och gick omkring utan ägodelar. Framför allt gjorde han aldrig något fel. Han var utan synd.

Det andra han gjorde var att gå till Jerusalem för att lida och dö för våra synder. För synden måste få sitt straff. Under GT:s tid måste man offra djur för att försona synderna. Det gjorde man i Jerusalems tempel. Jesus måste offra sig själv. Han måste utsättas för människornas hån och förtal, han måste torteras med piska och törnekrona och till sist spikas på ett kors. Det här var ett fruktansvärt lidande. Det värsta var att Gud övergav honom. Han måste lida som under en brännstråle från ett förstöringsglas som samlar solens heta strålar till en punkt. Den brännstrålen var Guds vrede över

våra synder.

Det här gjorde Jesus i ditt och mitt ställe. När piskan sargade hans rygg var det våra synder som slog honom. När han hängdes på ett kors av trä var det för att Gamla testamentet föreskrev att den orättfärdige ska hängas på trä som straff för sin synd. Det står så här i 5 Mos 21:22f: "Om det på någon vilar en synd som förtjänar döden och man avrättar honom och hänger upp honom på trä, så ska den döda kroppen inte lämnas kvar på träet över natten. ... Den som är upphängd är en Guds förbannelse." Just det här stället citerar Paulus i Gal 3:13 om Jesus: "Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att bli en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä."

Nu vill Jesus hjälpa oss så att vi kan visa något åt andra av den kärlek som han visade oss. Han vill visa oss att vi ska börja i rätt ända: inte med att överge det jordiska för att vi ska känna oss duktiga, utan vi ska börja med att se på Jesus och vad han gjorde. Sedan ska vi fråga hur han vill att vi ska göra mot varandra. Till er som är barn säger han: Lyd era föräldrar! Var duktig i skolan och lär dig så att du kan vara en duktig medarbetare åt Jesus längre fram i livet" Och till oss vuxna säger han: Gör ditt arbete och dina insatser för Guds rike med flit. Gör det som om du skulle göra det för Gud, inte för att du ska få äran själv.

De här förmaningarna utgår från att vi ser Jesus och hans kärlek. Där ska vi börja.

När du ska beräkna kostnaden för att följa Jesus finns det ännu en sak att väga in: Jesus lovar oss en plats vid det himmelska bröllopet. Om den härligheten skriver Paulus i Rom 8:18, med tanke på de mödor och lidanden som följer med lärjungaskapet:

Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår.

Det lönar sig verkligen att följa Jesus! Börja med Jesus, fortsätt med Jesus och du kommer att få sluta hos Jesus!

Bön: Men, Herre Jesus, hjälp du mig, att jag må leva helt för dig och söka glad och kärleksfull att göra allt blott för din skull! Amen.